

Mál nr. 56/2014**M og
V v. ábyrgðartryggingar X.****Vinnuslys við viðhald fasteignar að Básenda þann 30. júlí 2012.****Gögn.**

1. Málskot móttakið þann 19. febrúar 2014 ásamt fylgiskjölum.
2. Bréf V frá 6. mars 2014 ásamt fylgiskjölum.

Málsatvik.

Samkvæmt gögnum málsins var M, sem er lærður smiður, þann 30. júlí 2012 að vinna við að fjarlægja glugga úr gömlu húsi að Básenda með slípirokki. Um var að ræða timburglugga í steypu húsi. Þegar slysið vildi til var M að hreinsa eða snyrta gluggagat til að hægt væri að gera við gluggann. Notaður var slípirokkur með steinsagarblaði við hreinsun á gatinu. Gerðist slysið með þeim hætti að mikið högg kom á slípirokkinn og skaust hann þá í andlit M með þeim afleiðingum að hann slasaðist mikið.

Lögreglu og Vinnueftirliti ríkisins var tilkynnt um slysið samdægurs. Samkvæmt umsögn Vinnueftirlitsins frá 7. ágúst 2012 má rekja orsök slyssins til þess að aðstæður voru mjög óheppilegar vegna þrengsla, að rusl í skurði hafi gert undirlag og aðstæður ótryggar og að ekki var búið að gera áhættumat fyrir þennan tiltekna verkþátt.

Álit.

Í málskoti er byggt á því að X eigi að bera skaðabótaábyrgð á vinnuslysinu á grundvelli reglna skaðabótaréttar um ábyrgð atvinnurekanda á vanbúnaði á vinnustað og ófullnægjandi verkstjórn. Fram kemur í málskoti að M hafa ekki fengið neinar leiðbeiningar um hvernig vinna ætti verkið eða hann varaður við þeim hættum sem kynnu að stafa af því.

Enn fremur segir að slípirokkurinn hafi ekki hentað til verksins þar sem hann hafi verið þungur. Engu máli skipti að hann hafi ekki verið bilaður.

Jafnframt kemur fram að ekki hafi átt að nota steinsagarblað þegar ljóst var að það gæti komist í snertingu við timbur en þá eigi slípirokkurinn það til að kippast til. Þetta atriði hefði komið fram ef gert hefði verið áhættumat í samræmi við lög.

Fram kemur að M hafi keypt nýjan og öðruvísi slípirokk eftir slysið og að það hafi væntanlega verið gert til að fyrirbyggja frekari slys.

V hefur f.h. X mótmælt því að fyrir hendi sé skaðabótaábyrgð vegna slyssins. Kemur fram hjá V að um óhappatilvik hafi verið að ræða. Umræddur slípirokkur hafi verið í góðu standi og Vinnueftirlitið ekki gert neinar athugasemdir við hann eða notkun hans. Vísar V enn fremur til þess að það staðið M næst að fjarlægja rusl og fyrirstöður og þannig tryggja að aðstæður væru sem bestar. M sé lærður smiður og hafði starfað sem slíkur í fjögur ár þegar slysið gerðist.

Ekki liggur fyrir í gögnum málsins nægjanleg sönnun þess efnis að aðstæður á vinnusvæði hafi verið óforsvaranlegar. Ef aðstæður voru ekki nægilega góðar stóð það M næst að sjá til þess að þær yrðu nógu góðar áður en hafist var handa við umrætt verk. Ósannað er að orsakatengsl séu milli þess að ekki hafi verið gert áhættumat fyrir þetta tiltekna verk og slyssins. Ef steinsagarblað hentaði ekki til verksins hefði M átt að óska eftir öðru blaði eða skipta sjálfur um önnur blöð voru aðgengileg. Enn fremur hefur ekki verið sýnt fram á að slípirokkurinn sjálfur hafi verið óhentugur til verksins. Skiptir þá ekki máli að X hafi keypt nýjan slípirokk eftir slysið.

M var búinn að skipta út þremur gluggum í sama húsnæði með sömu aðferð. Ef hún hentaði ekki hefði M átt að eiga frumkvæði að því að breyta verklagi.

M er lærður smiður og hafði starfað sem slíkur í um fjögur ár þegar slysið varð. Verður að ætla að hann hafi sjálfur áttað sig á aðstæðum við verkið og hefði því átt að gera breytingar á aðstæðum eða að fara fram á að gerðar yrðu breytingar. Það virðist M ekki hafa gert.

Miðað við allt framangreint verður ekki talið að sönnun hafi tekist um skaðabótaábyrgð X í tengslum við vinnuslysið 30. júlí 2012.

Niðurstaða.

Bótaábyrgð er ekki fyrir hendi.

Reykjavík, 1. apríl 2014.

Þóra Hallgrímsdóttir lögfr.

Ólafur L. Einarsson hdl.

Jón Magnússon hdl.